

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

30 דצמבר 2013

ת"פ 31915-07-10 מדינת ישראל נ' טל-
אריאל

בפני כב' השופט שמאי בקר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

טל-אריאל

הנאשמים

1
2
3
4
5
6
7

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד זוסמן
ב"כ הנאשם עו"ד ברגמן
הנאשם בעצמו

פרוטוקול

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

30 דצמבר 2013

ת"פ 31915-07-10 מדינת ישראל נ' טל-
אריאל

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17

ב"כ המאשימה:

אני רוצה להבהיר את השאלה. זה הכל.

החלטה

העד תאר בראשית את האיום הלכאורי כלפיו, והסביר אותו באופן ברור בחקירה הנגדית.

אין מקום להבהרה על דרך השאלה המוצגת לעד ע"י התביעה, שכן אין צורך בהבהרה נוספת.

איני מאשר את השאלה.

ניתנה והודעה היום כ"ז טבת תשע"ד, 30/12/2013 במעמד הנוכחים.

שמאי בקר, שופט

18
19

ב"כ הנאשם:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

30 דצמבר 2013

ת"פ 31915-07-10 מדינת ישראל נ' טל-
אריאל

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12

החלטה

בית המשפט אינו יכול להחליט א- פרירורי כי עד פלוני הוא אינו רלוונטי לפרשת התביעה.

חזקה על התביעה כי יודעת להבחין בין עד רלוונטי לבין עד לא רלוונטי, ואל לבית המשפט להיכנס לנעליה עוד טרם שמיעת העד הרלוונטי, או שאינו רלוונטי.

ניתנה והודעה היום כ"ז טבת תשע"ד, 30/12/2013 במעמד הנוכחים.

שמאי בקר, שופט

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

30 דצמבר 2013

ת"פ 31915-07-10 מדינת ישראל נ' טל-
אריאל

טענה חלופית

5

6

7

8

הכרעת דין

9

10 אני מזכה את הנאשם, ולו מחמת הספק, מהעבירות המיוחסות לו – תקיפה ואיומים.

11

12 אקדים ואומר, כי הראיות שנשמעו בתיק זה מלמדות כי עובדות כתב האישום אינן אלה קצה
13 הקרחון הנישא מעל המים, כאשר החלק העיקרי של אותו קרחון – מלא בסכסוכים ובדם רע –
14 נמצא מתחת לפני המים, ודי לענין זה אם אפנה לדבריו של המתלונן, עו"ד דחוח, אשר מסר כי יש לו
15 קלסרים רבים בענין הנאשם, ואידך זיל גמור.

16

17 על פי כתב האישום והראיות שנשמעו, בתום אחד מהסיבובים המשפטיים שנערכו בין המתלונן 2,
18 מר ירון ורסנו, המיוצג ע"י המתלונן 1, עו"ד דחוח, ובין הנאשם, ביציאה מדיון בענין צו לפי חוק
19 מניעת הטרדה מאיימת, אשר הוגש דווקא ע"י הנאשם נגד השניים, הובס הנאשם בדיון, לא קיבל
20 זאת בעין יפה, ובצאת הצדדים מאולם בית המשפט, סערו הרוחות, בעיקר אם לא רק מצדו של
21 הנאשם, והדברים הגיעו לכדי המולה רבתי, שבדיעבד תורגמה לכתב אישום זה.

22

23 הכתב אישום מספר שבתום אותו דיון אמר הנאשם לעו"ד דחוח כי יחסל אותו וישלול את רישיונו
24 לעריכת דין, בעוד שהנאשם ועוד שניים חוסמים את עו"ד דחוח מלעזוב, והנאשם תוקף את עו"ד
25 דחוח בכך שדחף את אצבעו לפניו של עו"ד דחוח. מכאן ייחוס עבירת תקיפה ואיומים לנאשם נגד
26 עו"ד דחוח.

27

28 בהמשך, כך כתב האישום, אמר הנאשם למר ורסנו כי "ישלם מחיר יקר וגבוה בעקבות מה שקרה
29 לו (לנאשם)", ומכאן אישומו של הנאשם גם בעבירת איומים נגד מר ורסנו.

30

31 אדגיש את שלדעתי מתחייב בנסיבות הענין: לא מצאתי פגם במהימנותם של המתלוננים, לא עו"ד
32 דחוח ולא מר ורסנו. אלא, שכלל הוא במשפט הפלילי, שהעדפת עדות אחת על פני אחרת, או במקרה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

30 דצמבר 2013

ת"פ 31915-07-10 מדינת ישראל נ' טל-
אריאל

1 דן, אחרות, אין בה די כדי להרשיע פלוני בפלילים, בהינתן ספק סביר המקנן בלבו של שופט, הכל
2 כמוסבר להלן.

3

4

ראשון ראשון, אחרון אחרון.

5

6 **תקיפת עו"ד דחוח: עו"ד דחוח העיד בפני כי – "... בסוף הדין היתה התנפלות עלי יחד עם איומים**
7 **וסוג של תקיפה מסוימת של אריאל טל. למיטב זכרוני הוא גם דחף אותי בפנים עם האצבע, נגע בי**
8 **בפנים, וגם חסם את דרכי ונצמד אלי" (ההדגשה שלי, ש.ב.).**

9

10 לאחריו העיד מר ארז אבואב, מי שהיה מתמחה של עו"ד דחוח באותה העת, על כל המשתמע מכך
11 (אולם מבלי לרמוז על בעיה במהימנות, חלילה) – כי ראה את מאמנו ואת מר ורסנו מותקפים, אין
12 הוא מציין על ידי מי, והוא מוסר כי "היתה מהומה מאוד גדולה".

13

14 מר אבואב לא מציין חסימה, שספק בעיני אם חסימה מהווה תקיפה מלכתחילה, וחשוב יותר – לא
15 מציין כי הנאשם תחב ידו או אצבעו בפניו של עו"ד דחוח.

16

17 מר ורסנו, לקוחו של עו"ד דחוח, מסר בעדותו היום כי הוא כן ראה תקיפה של הנאשם את עו"ד
18 דחוח, אולם הוא דיבר על "ציאפחה בגב" – אותה לא הזכיר כלל עו"ד דחוח, לא ראה מר אבואב, או
19 כל אחד אחר.

20

21 הנאשם מנגד, הסביר בדרכו, על דוכן העדים, כי לא תקף ולא הרים יד אף לא קול על עו"ד דחוח.

22

23 כך עשה גם מר יוסף שבתאי, עד הגנה וחברו של הנאשם, אשר לא ראה כל אלימות מצד הנאשם
24 כלפי מי מהצד השני.

25

26 מקום בו מתלונן מדבר על סוג של תקיפה, והוא נוקב בדחיפת אצבע לפנים של אדם, ואילו חברו
27 מדבר על צ'אפחה לגב (המתלונן לא יודע על כך דבר וחצי דבר) ואילו המתמחה של אותו מתלונן
28 מדבר על תקיפה כללית ללא כל פירוט, ועוד מוסיף כי התקיפה ארעה כלפי שניים, ולא רק כלפי עו"ד
29 דחוח, מתקבלת תמונה מעורפלת, מעורפלת מדי, כזו שאינה מאפשרת לבית המשפט להרשיע אדם
30 בתקיפה, מעבר לכל ספק סביר.

31

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

30 דצמבר 2013

ת"פ 31915-07-10 מדינת ישראל נ' טל-
אריאל

1 על כל אלה יש להוסיף את העובדה, כי עו"ד דחוח, עו"ד פלילי מנוסה, הגיע למשטרה והתלונן על
2 איומים בלבד, אך לא על תקיפה (עבירה חמורה יותר), והיא שמחזקת אותי בהחלטתי לזכות
3 הנאשם, מחמת הספק, מעבירת התקיפה.
4
5 יכול בהחלט שעו"ד דחוח אינו אלא סנדלר ההולך יחף בבואו למשטרה, אולם בכל זאת, התמונה
6 הראייתית לעיל אינה מאפשרת הרשעה.
7
8 **האיום על עו"ד דחוח:** גם עו"ד דחוח, גם עו"ד אבואב (כתוארו היום) וגם מר ורסנו, כולם, מי יותר,
9 מי פחות, דיברו במפורש על כך שהנאשם "איים" על עו"ד דחוח כי יחסל לו את הקריירה המשפטית.
10
11 חיסול קריירה הינו ענין שלילי בהחלט, והבטחה מעין זו צורמת לאוזן, ואין זאת אלא שבין שלל
12 תאריזו והישגיו של הנאשם, אותם טרח לפרט בפתח עדותו הראשית – אין תואר מיוחד בהלכות
13 נימוס, אולם אין בכך, וממורת הרוח שניתן להביע מאמירות כגון דא, כדי להרשיע אדם בעבירה של
14 איומים.
15
16 אדם יכול לחסל קריירה משפטית של הזולת בדרך של הגשת תביעה, תלונה, תלונה אתית, וכיוצ"ב
17 דרכים וכלים, אולם אין לראות בכך איום פלילי.
18
19 לא זו אף זאת, גם מר ורסנו, שמצאתי עדותו מהימנה ביותר, והוא צהוב לנאשם, הבהיר בהגינותו
20 הרבה – ואיני חושד בו בחוסר אינטליגנציה – כי בזמן אמיתי הבין את איומו של הנאשם כלפיו,
21 **"... שעכשיו הוא הלך לעלות מדרגה בהתנהלות המשפטית".**
22
23 אמנם מדובר באיום כלפי מר ורסנו, אולם ממנו אני מקרין, לומד ומשליך בהחלט גם על האיום על
24 עו"ד דחוח. מר ורסנו הוא עד תביעה, ובהגינות העיד על שהבין מאת הנאשם הנסער, ואם אמר כי
25 הבין אז, בזמן אמיתי, כי הנאשם עומד להסלים את מאבקו המשפטי כלפיו, בהחלט מספיק לטעת
26 ספק בלבו של שופט, כי האיום כלפי עו"ד דחוח הוא גם כן, איום משפטי – קרייריסטי בלבד.
27
28 לא זאת אף זאת: עו"ד דחוח מסר בעדותו כי – **"הוא איים עלי למיטב זכרוני שהוא יחסל אותי**
29 **וישלוף לי את תעודת העורך דין"** (ההדגשה שלי, ש.ב.). ו' החיבור מלמדת, לדעתי, את שטען הנאשם
30 עצמו, כי התכוון אכן לחיסול הקריירה המשפטית של עו"ד דחוח, כנתמך כאמור, בעדות מר ורסנו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

30 דצמבר 2013

ת"פ 31915-07-10 מדינת ישראל נ' טל-
אריאל

1 זה המקום לציין, אירונית, כי הנאשם טוען כי המתלוננים עשו יחד אחת, קונספירטיבית, נגדו, וכי
2 הם שקרנים; ברם, לולא היו המתלוננים מקפידים בדבריהם ובעדותם לדקדק באמת ולמסור גרסה
3 שאיננה דרמטית או מנפחת, יכול והכרעת הדין היום היתה נראית אחרת.

4
5 חשוב לציין, כי איום על עו"ד, או על רופא, או אינסטלטור, לפיו תחוסל הקריירה שלו – בהחלט
6 יכול להוות איום הנופל בגדר סעי' 192 לחוק העונשין: אולם, בנסיבות הענין, שעה שאדם פוסע מחוץ
7 לאולם משפטים וטוען נגד עו"ד כי הוא שיקר את בית המשפט, רחמנא ליצלן, ועל כן ידאג לסיים
8 את הקריירה המשפטית שלו – הרי שהלבשת עבירה פלילית על "איום" כגון דא איננה נכונה, ולא
9 יכולה לעמוד.

10
11 בשולי הדברים אציין, כי מר אבואב כן סיפר בעדותו כי הנאשם איים על עו"ד דחוח כי יחסל אותו
12 (ולאו דווקא את הקריירה המשפטית שלו), אולם הדבר נעשה בחקירה חוזרת, בלבד, בדי עמל
13 התביעה, ואין באמירה זו בלבד, בנסיבות הענין, כדי להחזיק את עבירת האיומים.

14
15 הנה כי כן, אני מזכה את הנאשם, ולו מחמת הספק, גם מעבירה של איומים נגד עו"ד דחוח.

16
17 **האיום נגד מר ורסנו:** זהו הקל מבין האישומים להכרעה, שכן מר ורסנו עצמו אמר, בהגינותו הרבה
18 – כבר אמרנו? – כי הבין בזמן אמיתי כי הנאשם הפולמוסאי (ראו נ/1, למשל) מתכוון ללחוץ על
19 דושת ההליכים המשפטיים נגדו. איום בנקיטת הליכים משפטיים, בוודאי שבתגובה להפסד צורב
20 ביציאה מאולם בית משפט, אינו יכול להוות איום. אולי, למשל, מתכוון הנאשם להגיש ערעור? אולי
21 תביעה אזרחית אחרת?

22
23 אני מזכה את הנאשם, לחלוטין, מביצוע עבירה נגד מר ורסנו.

24
25 בשולי הדברים, אומר שוב את מה שרמזתי לעיל, כי על פני הדברים נראית לי עדיפה גרסת
26 המתלוננים, אולם עדיפות לחוד והרשעה בפלילים לחוד. אין הדעת נותנת כי העדפה גרידא יכולה
27 לגשר ולמלא פער הנוצר בשל ספק סביר, ועל כן זיכויו של הנאשם שבפני, כאמור – ולו מחמת הספק.

28
29 רק לחלופין, ואולי מעבר לצורך, אציין כי מדובר בכתב אישום המתייחס לשנת 2007, כאשר שני
30 מתדיינים סוערים, מי יותר (הרבה יותר) ומי פחות יוצאים את אולם המשפטים, כאשר הצד
31 המפסיד מאבד קמעא את עשתונותיו.

32

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

30 דצמבר 2013

ת"פ 31915-07-10 מדינת ישראל נ' טל-
אריאל

1 ספק בעיני אם התקיפה המתוארת בכתב האישום, שלא יכולה להיות מחלוקת שהיא מן הרף
2 האלים הנמוך ביותר, אינה באה בגדר זוטי דברים, אם בכלל, ואם גם נוכח חלוף הזמן.

3
4 ראו, רק למשל, את הוראת סעי' 13 לחוק איסור לשון הרע, שם נקבע כי: "לא ישמש עילה למשפט
5 פלילי או אזרחי - ... פרסום על ידי שופט... או פרסום על ידי בעל דין, בא כוחו של בעל דין או עד,
6 שנעשה תוך כדי דיון (משפטי)..."

7
8 רוצה לומר, המחוקק מנע עצם הגשת תביעה אזרחית, או פלילית, על דברים קשים שנאמרים תוך
9 כדי דיון משפטי. המקרה דנא מדבר על אותו שבריר שניה, המוכר לכל עורך דין, בצאתו את האולם,
10 והגם שאין המדובר עוד בשלב הדיון המשפטי ממש, הרי שהרציונל הקבוע בסעי' 13(5) לחוק איסור
11 לשון הרע, יפה גם לעניינו, בשינויים המחויבים וכמובן בנסיבות המתאימות.

12
13 **זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.**

14
15
16
17 ניתנה והודעה היום כ"ז טבת תשע"ד, 30/12/2013 במעמד הנוכחים.

18

שמאי בקר, שופט

19

20

הוקלד על ידי הגר בוקשיש